

народен ФЛОТ

ВЕСТНИК НА ВОЕННО-МОРСКИТЕ СИЛИ

Варна

12 октомври 1948 г.

Год. IV, Бр. 57.

КЪМ УВОЛНЯВАЩИТЕ СЕ МОРЯЦИ И ВОЙНИЦИ

Моряците и войниците от 25 и 26 набори изпълнили с чест отечествения си дълг към Родината и своя народ, напускат вече казармата и ще се върнат по домовете си при своите семейства и близки. Като моряци и войници те служиха верно и честно по родните брегове. Всред трудностите, в борба с водната стихия и негодите на суровия моряшки и войнишки живот те закалиха своя характер и укрепили своя мироглед. Научиха се да обичат своите командири, своето правителство и своя трудов народ, научиха се да обичат братята славяни, да зачитат правата на свободололюбивите народи, да вървят на живот и на смърт с Великия Съветски съюз за опазване придобивките на нашия народ след 9. IX. и суверенитета на Народната ни Република.

Прекрачвайки прага на казармата и отивайки по домовете си, уволняващите се моряци и войници не ще забравят задълженията си към своя народ, към народното ни правителство, те никога няма да забравят тържествено изречените думи на клетвата, която са дали пред народа и поели задължения за верна служба към Родината. Те винаги ще помнят клетвата, която даваха техните братя и сестри — партизани и партизанки, които непоколебимо и при най-тежки изпитания устояваха и даваха живота в борба против фашизма, за извоюване свободата на 9 септември 1944 година.

Като влизат в редовете на нашия трудов народ, те навсякъде ще покажат своя личен пример в производството и като селяни-производители, в навременно изпълнение на селтенинските планове и с отечествено-фронтоска дисциплина за бързо извозване на нарядите. А в политическия живот ще се проявят като добри, енергични и предани общественици в своите селища, в борба с кулаците и умирающия капитализъм.

Доколку в тях е залегнало дълбоко съзнанието и желанието да вземат активно участие в социалистическото строителство на нашата страна личи от ентузиазма с който те посрещнаха новината за моряшката (войнишка) бригада. На редица събрания те масово се записаха в нея и заявиха, че пътя за дома е през бригадите — линията Самуил—Силистра и други наши бригади. Това говори за високия дух и желание в тях на дело да докажат своята готовност за отбрана на Родината и по-скоро изграждане на социализма в страната ни. За тях няма нищо по-свято, по-мило от Родината, защото знаят, че тяхното щастие, щастието на техните братя, сестри, бащи, майки и близки зависи от свободата ни като народ достоен, да държи съдбините си в своите ръце.

Достойно и предано служили на своя пост в продължение на три години те още веднаж потвърдиха своя патриотизъм, като заместят пушките с кирки и с младежки жар се втурнат към бригадирските обекти. Хвала и чест на уволняващите се набори, които се научиха да обичат своя народ, да пазят свободата му, да мразят до смърт враговете му и да работят безкористно за делото на строящия се социализъм. Верни на моряшката и войнишка клетва в казармата те винаги ще останат верни на Народната конституция и любия народен вожд, др. Георги Димитров.

Чиновете от поделението на лейтенант Дончев и лейтенант Модев, събрани на тържествен митинг по случай празника на храбростта, победата и свободата — 9 септември, поздравяват своя командир капитан Г.р. К. Халачев и му пожелават здраве и успех в работата.

Те обещаваха всекидневно да укрепват своята подготовка и дисциплина, за отлична служба на своя народ и родина.

Моряците, подофицерите и офицерите от поделението посрещат празника на победата като истински военнослужащи и се задължават, в деня на годишнината на 9 септемврийското въстание, да вложат максимум труд и старание в подготовката си, за да станат достойни защитници на любимата ни Народна Република България.

Да живее нашия мъдър учител и вожд др. Г. Димитров!
Да живее нашия Народен Военно-морски флот!

Изучи внимателно и организирай добре своето работно място, за да спестиш усилия и увеличиш производството, а заедно с това и своето благосъстояние!

Подарци за моряците-бригадир.

Пусната е подписка между военнослужащите при под. 4960 за набране средства за подарци на бригадирите-моряци и войници от уволняващия се набор.

Полковото бюро на ВООФ при под. 4960 отпуска сумата 5000 лв.

Профдружеството на военните служители при под. 4000 отпуска сумата 10,000 лв.

Подписката продължава индивидуално.

БРИГАДИРСКОТО ДВИЖЕНИЕ И ФЛОТА.

В последните няколко години се уволняват за да се присъединят към техните редици. Моряците не се задоволяваха с малкия брой жетявски бригади в помощ на селото. Често поставяха въпроса за да образуват моряшка бригада и отидат на някои от строителните обекти.

И ето днес това им желание е удовлетворено. Всички моряци от стария уволняващ се набор образуваша своя бригада, която ще работи на линията Самуил—Силистра. Така моряците-бригадир, пре-

карали много дни и нощи в борба с нестихващите вълни и отбрана на родните брегове, ще дадат своя дял в стопанското строителство на родината.

С голям ентузиазъм те посрещнаха повиканата за бригадата.

Желанията и чувствата намериха изблик в възторжени обещания за бляскаво изпълнение на трудовите задачи.

—Линията Самуил—Силистра! — са думите, които възлудват, всички моряци. Това чувство е обхващало и много командири, мнозина от които са решили да прекратят полагаемата им се почивка в бригадата на работа. Линията Самуил—Силистра е от голямо стопанско значение. Тя ще подпомогне и улесни транспорта на земеделските произведения. Знаем колко трудно бе извозването на храни и фураж из Добружа през неурожайните и сушави години. Извозването ставаше предимно с коли и камиони съпреодените с големи трудности особено през есента и зимата.

Отивайки на обектите моряци, войници и техните командири ще засвидетелствуват с безпримерния си труд пред нашия народ готовността си, както за отбрана териториалната целост, така и готовността за труд в социалистическото строителство в нашата страна.

Те ще покажат на дело пред другари Димитров и народното ни правителство своята преданост и усърдие в осъществяване великото дело на 9 Септември.

Мичман I р. Трайчо Попов

ВАРНА — Командира на Военно-морските сили ДРУГАРЮ КАПИТАН,

Проведените от Народния съюз за спорт и техника, през настоящия спортен сезон, Черноморски гребно-ветроходен поход, Дунавски гребен поход и Републикански състезания по морско дело, бяха сериозни положителни прояви, които допринесоха за укрепването на организациите за Спорт и техника и за развитието и пропагандата на дисциплините по морско дело.

За успешното провеждане на тия големи прояви в областта на морското дело, Народният съюз за спорт и техника получи немно морално и материално съдействие от командването и чиновете от Военно-морските сили.

Изпълнителния комитет на Народния съюз за спорт и техника отчита с радост и задоволство даденото от Военно-морските сили съдействие за развитието и пропагандата на застъпването от Съюза дисциплини по морско дело и изказва сърдечна благодарност на Вас, другарю Капитан I ранг, и всички чиновете от Военно-морските сили.

Като се надяваме и за в бъдеще на Вашето сътрудничество за преуспяването на близкото до нашето и вашето сърце морско дело, Ви изпращаме нашите сърдечни поздравя.

Секретар: Мартински

Председател: Лекарски

СЛЕД 30 МЕСЕЦА

на стража по черноморските и дунавски брегове МОРЯЦИТЕ ОТ НАРОДНИЯ НИ ФЛОТ ще дадат своя труд в строителните бригади.

(от нашия кореспондент)

Такъв лозунг е издигнал уволняващите се 25 набор, в частта на кап. П.р. Кутевски. „До един бригадир“, пишат и изтъняваха с рядко усърдие, присъщо на тях и традициите в частта им.

„Да запазим славното име на дунавци“. Под тия лозунги и по инициативата на В.Н.М.О. се проведоха събрания на които присъстваха всички командири и моряци и стана записването на бригадир от уволняващите се 25 набор. Бяха изнесени доклади за бригадирското движение, от моряци, подофицери и членове на В.Н.М.О. Докладите обхващаха значението на 2 годишния стопански план и бригадирското движение. Значението му за народа и народното стопанство. Участието на младежта, на възрастните, на културно-просветните институти, на целия народ. Участието на чуждестранните бригадир. Примера който даваме на другите страни.

В ротата на мичман I ранг Лобшики, след доклада взе думата к. под. Марко Георгиев Марков. „Нямам думи, с които да изкажа радостта си, че ще бъда бригадир. Бъла ми е първият бригадир от селото ми, въпреки своите 60 години. Той беше подиграван от съседните си, но сега и там са убедени, защото на всички синовете и дъщерите им минаха през бригадите. За мен беше, постоянно мисъл и мечта да се уволня и стана бригадир. Да си ида у до-

ма след 30 месеца отсъствие, по гърлите с бригадирската значка Другари, аз първи се записвам бригадир“, каза к. под. Марко Марков.

След него взе думата к. под. Петко Колев Горчев. 30 месеца в служба на народа и Републиката не е много, за да не се запиша бригадир. Това е било мечтата ми откакто започна бригадирското движение. Нямам думи да изкажа радостта си, че имам най-послед възможността да стана бригадир“. Изказаха се к. подофицерите, отборниците и моряци, от уволняващите се, които с трепет и възлудение пожелаха да бъдат бригадир.

—А мене къде ме оставате, аз да не съм мамно синче, та не ме извикате от лечебницата? Въпреки че съм опериран ще се запиша и аз бригадир!

Общо събрание на профдружеството на военните служители

На 8. X. в салона на Домът на Народната войска — се състоя общо събрание на профдружеството на военните служители. Изнесен бе кратък доклад за живота и дейността на народния поет Хр. Смирненски.

След това членовете на дружеството направиха своите поръчения на делегата за III разширен пленум на

кой ще чисти продуктите в кухнята и ще ли весели? И аз се записвам бригадир, — каза к.п. Толор Стефанов Тодоров (Големски). Моряците изухнаха в бурни аплодисменти. Така стана записването за бригадир, от моряците.

Поднесе приветствие от мито на останалите в казармата 26 и 27 набор отборника Павел-Иванов Караджов.

—А ще от 26 и 27 набор, които оставаме тук в казармата обещаваме достойно да заемем местата Ви и неуморно да работим за овладяване на военната наука, за всестраниното си развитие, а до година всички ще последваме примера Ви като се запишем бригадир. Пожелавам най-хубаво прекарване в бригадата и се надяваме, че и там ще запазите името на Дунавци на нужната висота!

к. п. М. Г. Марков

профсъюза на военните служители.

В изказванията взеха участие почти всички присъстващи, като обещаха да дадът своите сили за осъществяване на О. Ф. програмата.

Сърачайвай престокте, избягвай излишните операции!

Корейският народ и борбата му за независимост и демокрация

Разгромивайки японската армия в края на втората световна война, съветските войски освободиха корейския народ от дългогодишното колониално робство на Япония. Обаче американците стовариха войски в пристанището на Чешулно и Корея и се оказа разделена по 38-ия паралел на две зони — северна под Съветския съюз и южна под САЩ.

Това бе извършено за по-бързо обезоръжаване на японските войски и да се помогне на корейския народ да създаде самостоятелни демократични институти и на първо място собствено демократично правителство.

Освобождението на Корея пробуди в широките народни маси тяхната политическа активност и стремеж за преобразованя на целия живот на страната на демократични начала.

Инициатори на това движение бяха корейските комунисти, които застанаха на чело на обединението и сплотяването на всички демократични сили в единния Национал-демократичен фронт, който бе създаден още в края на 1945 година. Той обединяваше всички демократични партии и организации: комунистическата партия, профсъюзите, селския съюз, съюза на младежта, женския съюз и др.

За да се сплотят демократическите сили по инициативата на комунистите бе извършено сливането на компартията с другите прогресивни партии в страната в трудова партия. Така се създаде

Трудовата партия в северна Корея с най-масовата политическа партия.

В южна Корея обединението на левите партии и трудовата партия стана по-късно в края на 1946 т. Докато в северна Корея имаше един подем в организирани народните демократични сили провеждащи редица реформи, като поземлената реформа, конфискацията на индустриалните предприятия и ж. п. транспорт и др., в южна Корея населението бе поставено да живее при съвсем други условия. Американските окупационни войски заедно с японските реакционери-коллаборационисти, създадоха непоносимо положение за съществуването на демократичните партийни организации. Американците разпуснаха народните комитети, появили се в южна Корея след изгонването на японските окупатори. Против трудовата партия, която разобличаваше стремежите на САЩ да превърнат южна Корея в свой военно-политически плацдарм и своя колония. Американците отпочнаха терор и насилия над корейския народ.

Американската политика за заробване юж. Корея пролича в отказа да изтеглят своите войски от Корея, докато съветския съюз не е готов да изтегли войските си и корейския народ да поеме управлението на своята страна в собствени ръце.

Т. П.

Международен преглед.

Напоследък общественото внимание бе обърнато към последните събития, които стават в Франция. Както е известно прословутият правителство на Шуман, което трая само 10 дни, бе принудено да подаде оставка, вследствие силния натиск на френския трудещ се народ. Финансовата реформа, която искаше да проведе Шуман, предизвика общо негодувание сред целия френски народ, особено сред работниците и селяните, които ясно виждаха намечената на пределската противонародна клика около Шуман и кампания. С тия опити да навлече на и без това оголелия френски народ финансови тяжести, под формата на увеличение на данъците, Шуман окончателно се провали и бе принуден да подаде оставка. Доколко верен последовател е останал на англоамериканските си господари, говори факта, че даже и самите десни социалисти „не одобриха“ тая игова финансова реформа, защото чувствуваша, че ако и на това се съгласят, ще загубят и малкото влияние, което имат сред известни кръгове на френския народ. Правителството бе сменено и начело дойде Анри Кьой. Тъй като най-болният въпрос за Франция днес е материалното състояние на френския народ, то и първите стъпки на Анри Кьой са в тая именно насока — заздравяване финансовото състояние на Франция. Още първите му изявления, че той възнамерява да набере средства пак от гърба на френския народ, чрез увеличение на данъците, повдигна

вълна от игодуване и стачки в цяла Франция. В Париж веднага бе проведена всенародна демонстрация, а общата федерация на труда, обяви обща двучасова стачка в цяла Франция. Това показва, че френския народ няма да бъде лесно измамен и ще продължи борбата и няма да се остави да бъде въвлечен в пропастта, в която го водят продажните проамерикански правителства. В това отношение характерни са изявленията на Марсел Камен в София, който бе гост на нашето правителство. Той каза: „Френския народ няма да прекъсне борбата, докато не се образува правителство на националното единение“. И наистина световната общественост все повече и повече се убеждава, че всяко правителство в което не участвуват министри комунисти, представители на най-голямата партия в Франция, то ще бъде краткотрайно и временно.

Гърция — Надеждите, които монархо-фашиското правителство възнамерява да отдавна подготвяната и шумно провъзгласена лятна офанзива срещу демократична армия на ген. Маркос, рухнаха и се провалиха в скалите на Грамос. Седем дружини добре въоръжени, екипирани и наситени с добра военна техника от англоамериканците, се втурнаха да нанесат „последния“ и „решителен“ удар на ядрото на демократичната армия, околана се в планината Грамос. И наистина правилно битката за Грамос бе наречена „епопеята на Грамос“. Защото бойците на демократичната армия, показаха на цял свят и особено на англоамериканците, че не е достатъчно само да

имаш военна техника, а се иска висок боев дух, силна явря в победата и голяма патриотично съзнание, че се биеш не за интересите на шепа предатели, а за свободата и независимостта на собствения си народ. Побеснялата монархо-фашистка власт, заради своя неуспех предприе бесен терор спрямо демократичните гръцки граждани, на цялата страна. Но на тая терор, гръцкия народ, който през септември тая година чествува 7 годишнината от основаването на демократичния блок Е А М, отговори с още по голямо единство около ген. Маркос и още по високо издигне знамето на борбата против гръцките фашисти и техните покровители — англоамериканците.

Напоследък, остро се повдигна въпроса за италианските колонии. Свикано бе съвещанието на четиримата външни министри, които трябваше да решат тая въпрос. От самите размисли ноти между съюзните държави по тая повод стана ясно, че англоамериканския блок не възнамерява да съдейства за разрешаването му. Напротив противоречивите предложения, които се направиха по въпроса за бъдещето управление на Италианските колонии, ясно показаха, че не желаят да оставят господството над тях, особено англичаните, които фактически са господари в Либия, Сомалия и Триполитания. Въпреки предложената на съветската делегация, тия колонии да се върнат на Италия, съвета на външните министри реши да отнесе въпроса до ООН, където машината за гласуване ще реши въпроса така както желаят нейните господари — англоамериканците.

В последни дни, едно малко съобщение бе изнесено в пресата, а именно пристигането на около 1000 фашисти (българи, югославяни и румънци) в Цариград и установяване на „платочна главна квартира“. Намеренията на тия приятели и техни покровители — турските реакционери и американските империалисти е известно — установяване шпионска центра за диверсии. Това налага, особено ние, като военносслужещи, още повече да усилим нашата бдителност, за да парираме навреме всеки който дръзне да наруши нашата независимост и държавен суверинитет.

Вътрешно положение. Събитията у нас през месеца се развива главно по подготовката и отразуването на националния ни празник — 9 септември, и акцията за изкупуването на зърнените крапи.

Както и миналата година, така и тая година на 9 септември правителството на О. Ф. излезе с отчет пред българския народ. В отчета, който занесе подпредседателя на Министерския съвет и др. Трайчо Костов се посочват огромните постижения в областта на индустриалното, селско-стопанско производство, постиженията по изпълнение на двегодишния стопански план и пр. Но същевременно се посочиха и допуснатите слабости в различните области на нашия обществен и икономически живот.

Чествуването 25 годишнината от септемврийското възтание тая година стана при особена тържественост. Навсякъде бяха организирани тържествени събрания и всенародни поклонения на местата, където са паднали героичните възтаници — септемврици.

И накрая не може да не отбележим раздвижването, което обхваща ясе по-голяма част от трудещите се, във връзка с историческия конгрес на славната БРП (к). Из цялата страна започва едно мощно движение на сърепуване в чест на конгреса. Сключват се с хиляди договори за сърепуване както индивидуални, така и между отделни предприятия, околини, за предаване на храните и пр. В цялата страна, трудещите се дават обещания в чест на конгреса за нови трудови постижения. Петия конгрес на БРП (к) със своите исторически решения, ще има значение не само за самата БРП (к) но и за целия български народ.

Мичи. Г. р. СИМЕОНОВ

С. Калдунов

МАЛКА ДЛЪЖНОСТ

Иван Ложкин, огняр на канонерската лодка „Дръзки“, беше явно обиден от съдбата си. Приказвайки откровенно с другарите си от „горната“ команда, той така й казваше:

— Каквото и да е човек на палубата, все пак е моряк, истински кореняк... Какво съм аз пред тебе? Нищо! — трюмна стирка! Не е голяма чест в качегарната¹⁾ да търкаш плитовете²⁾... Не е по характера ми.

Кръглото весело лице на Ложкин ставаше надуто и сърдито. Другарите не изпускаха случая да се пошегуват с огняра.

— Ти, Ваня, да не искаш адмирал да ставаш?... Или направо народен комисар? С какво не ти харесва твоята качегарна? В отговор Ложкин само безнадежно махаше с ръка.

— Каквото и да казвате, длъжността е една от най-последните! Особено през военно време, даже е срамно.

Канонерската лодка вече трета седмица се намираще под Сталинград. Но в качегарната по-вече време беше толкова шумно от форсунките, че даже звуците от артилерийската стрелба от палубата се чуваха като че ли от далече, слаби и сякаш миролюбиви.

— Като чели гора секат — мислеше тогава Ложкин.

Само веднаж лодката бе улучена от неприятелски снаряд. Назъбените плитове под краката на Ложкин подскочиха. Изгаснаха форсунките и нему се стори, че се залюпа даже самия котел. По палубата над главата на Ложкин се чу тропота на десетки крака, чуваха се команди. Там горе ставаше изглежда нещо важно — може би гасеха пожар, или изваждаха ранени из под развалините. Ложкин с факла запали форсунките. Пламъка се показа из под духалото и отново се чу заглушаващ вой.

При всички случаи Ложкин трябваше да стои само около форсунките, да гледа как играе блестящото мехурче във водомерното стъкло и как трепери около червената черта стрелката на нанометъра.

Или пък още по-лошо.

Замаскираната лодка няколко дена на ред стоеше около брега и водеше стрелба. Ложкин даже не чистеше пеща. Той седеше и слушаше как на палубата гърмяха бързи залпове. В такива минути му се струваше, че той е ненужна и безполезна вещь, нещо като парчето дърво, което стърчеше в котелното помещение между поясните ребра.

Той лъскаше до блясък медната арматура на котела и тя блещеше през време на неговото дежурство по-ярко от пламъка. Маазта на нафтения резервуар се намираще на най-високото ниво.

Но чувството на неудобство не минаваше.

Там, на палубата, най-незначителния моряк, под огъня на противника, можеше да стане незаменен и най-необходим човек. Само той трябваше да седи в своята качегарна, където сега даже и форсунките не съскат и да чака кога ще дойде смяната.

По някой път той различаваше бръмченето на неприятелските самолети. Често-често започваха да стрелят зенитните оръдия. Стъклени шум на издигащата се към небето вода звучеше във ушите му. Зад дебелото стъкло на бордния илюминатор се полагаше яростна вълна. И тогава Ложкин, като че ли забравил се, изтичваше към стълбата и спирайки се размахваше ръце.

— Ех! — само казваше той, но в това възклицание се изразяваше цялата му голяма обид.

II.

В девет часа вечерта канонерката трябваше да излезе за изпълнение на бойна задача.

В шест часа Ложкин слезе в котелното помещение за дежурство. Но за негово очудване той заваря там необикновена сума-тоха. Около пещата при форсунките освен дежурния огняр стоеха

старшия механик на канонерката и помощника му. И двамата, както разбра Ложкин, се караха.

— Защо Вие нищо не ми докладвахте — викаше механика, заглушавайки шума на форсунките.

— Защо Вие доведохте до такова състояние? Какво гледате? За какво сте турени тука?

Виждаше се, че в тези в същност безполезни думи механика търси изход на раздражението си. Тъмната му брадичка потръпнаше. Тона на разговора ставаше все по-разпаден.

— Та аз Ви докладвах в три часа — казваше помощника. Вие нищо не казахте...

Механика добре помнеше, че действително му докладваха. Но именно това обстоятелство още повече го възбуждаше.

Опасността от авария беше на лице.

Механика все по-често поглеждале в контролното прозорче на пещата, но резултата бе един и същ. Течаха тръбите. Белия пламък в местата на пропуската ставаше черен. Котела без вода можеше всяка минута да престане да работи.

— Какво ми доведохте до главата! викаше механика. — Вие разбирате ли какво правите с мене? След три часа кораба трябва да отплува. Какво ще кажа на командира, и какво ще чуя от него? Какво съм аз — глупак? Да не би командващия да ме похвали със специална заповед?...

Той удрише с юмрук и настъпваше към низкия помощник. Виново подръпвайки куртката, той бавно отстъпваше назад към пещата.

— Сега Вие сами се уверихте — оправдаваше се той. — Ще трябва да се загаси котела. Днес не ще можем да отплуваме.

Ложкин слушаше бурния разговор на началството и на кръглото му добродушно лице беше изписано наивно очудване. Само живите му сини очи говореха за пресметливост и енергия. Той се долепи към контролното прозорче и всичко му стана ясно.

Да, течаха тръбите. Те трябваше да се поправят. Отдръпвайки се от прозорчето Ложкин бавно се почеса по врата. Видът му изразяваше дълбока замисленост.

— Унищожихте ме, — продължаваше да вика механика. — Ремонт е малък, обаче е придружен с много трудности. Ще изпуснем парата, а след това и за половин ден не ще я покачим. С какви очи ще се явя сега при командира?

— Нищо не може да се направи, унило твърдеше помощника. А ще бъде още по-лошо, ако ще трябва други на буксир да ни теглят.

На това място бурния разговор на механика с помощника бе прекъснат от намесата на Ложкин.

— Позволете, другарю инженер лейтенант! — каза той като козирува със смелост, показвайки бойния му характер. — Позволете две думи.

— Моля, заповядай, ако искаш и три — лениво и раздражено отговори механика.

Той мислеше напрегнато за това, как да излезе от затруднението. Намесата на огняра му се струваше съвършено безаолезна.

— Може да стане и без да се изпуска парата — обясни своята мисъл Ложкин. — Трябва само малко да се понизим пещата — час до час и половина. А след това може да се нахлузи нещо върху мене и готово. Така, че след три часа котела ще бъде в пълна изправност.

Той изтърси всичко това на един дъх. Механика махна към него с ръка.

— Чакай, чакай!... не стига това, ами и тебе в болница трябва да пращаме!...

— Не се безпокойте, др. командир! Ние сме хора привикнали на топлина.

Механика погледна към своя помощник въпросително.

— Ако обичате, може да опитаме, — каза той. — Идеята не е лоша.

И механика, обръщайки се към Ложкин, въпреки установените по устава отношения, полупрегърна огняра през рамото.

— Е добре... Опитайте Ложкин, опитайте!... Родната ще оцени вашата работа... (Следва)

1) Изтривална, пачавра. 2) Огнярно помещение. 3) Металически под в кораб.

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ

ПОЕТ НА СВОБОДАТА

Надоле! Надоле! Надоле!
В студените бездни слезни,
където тела полуголи
се гърчат край черни стени
де опват се мисли железни
и тяхния удар звъни...

Така се обръща поета към буржоазно-капиталистическите естети, които гризеха писалките в кабинетите си мъчейки се да налучкат „вечното“ и „великото“.

Но зовът на Смирненски отиваше нахалост, защото тия писатели и поети не искаха да покварят златните пера на писалките си с черния, лъхач на пот и мизерния труд. Това не разколеба поета, който вдъхновен от възхода на работническата класа написа смело с молива си:

... Път ще се прекара, друже, тука
нов път в тия канари!

И започна упоритата работа. Със хумор и сатира. Със силни бойни песни редом с политическата дейност на БРП (т. с.) Смирненски макар и за кратко време доказа, че когато са налице условията за проявяване на способностите:

В тълпите е скрита душата велика
душата на новия свят...

Смирненски нито за миг не е помислявал даже, че тези условия ще бъдат поднесени от някой благодетел. Той знае, че само упоритата работа сред масите и обединението на всички трудещи се ще се дойде до извоюване правата на работниците. Затова поета гледа с такова опиянение и любов на Великата Октомврийска Революция на изток от където:

... в утрото на светла ера с факела на нова вера
идат бодри ескадрони с устрем горд и набег смел...

И той, изправен, обзет от волния копнеж към свободата извиква гръмогласно:

Ах, летете ескадрони в устрема ви милзони
погледи са приковани със надежда и любов
свил десницата корава целия свят се днес изправя
стрестнат, трогнат, очарован от победния ви зов.

И ако коварната „жълта гостенка“ попречи на поета да се влее в редовете на своите бледолики братя, когато последните се вдигнаха в победоносния шурм срещу стария прогнил свят, то неговите песни вдъхновяваха борците и им вливаха нови сили. Тези песни бяха огъня, който разгаряше в душите вярата в собствениите сили на трудовия човек, вярата в светлото бъдеще на свободата.

Моряк Волнопялов

ПИСМОТО НА МОРЯКА

Майко,
пиша ти това писмо набърже
лист приложил край отворения люк,
но
вълните бият
редът пак надолу се прекърши
нищо,
знайте — радост нова е огряла тук.
Кораб мине ли —
от него сигнариста ни предава,
маха знаменцата
развълнуван и засмян,
в клуба,
в столовата
всичките едно разпратят:
— Ти записа ли се бригадир
в моряшката ни смяна?
Ще речеш: — Това е някак старо.
Рядко днес младежи
не закичили гърдите със по две значки,
пък даже и с по три,
но за нас
това е то
копнежа
новото,
което във кръвта и в погледа гори.
Ние бяхме верни стражи във морето
нямаме
освен
Републиката
друг нумир...

Колко гордост,
майко,
ще прелее в сърцето
щом прегърнеш своя син
моряк
и
бригадир!

Б. С. РИКАЛОВ

Моряшка бригада

По инициативата на ВММО на 27 септември т. г. се състоя тържествено бригадирско събрание на уволюванците се моряци от 25 набор.

На събранията изнесоха доклади др. Грозю Д. Грозев — „Бригадирското движение у нас“ и др. мичман I ранг Хр. Михайлов — „Как ще стане отиването в бригадата“. След съвещаването на докладите другарите се изказаха за необходимостта от участието им в бригадирското движение, което ще изиграе важна роля за стопанското преуспяване на нашата народна Република.

След изказванията се пристъпи към записване на бригадир. Първ се записа др. к. п. Димитър Димитров, след него при небивал ентузиазъм се записаха всички с изключение на двама другари, от които единия е скоро опериран, а на другия родителите му са болни. Всички другари изказаха съчувствие, че те не могат да участват в бригадата въпреки тяхното голямо желание.

На събранията е избрана бригадирски комитет в състав:

Председател др. к. п. Грозю Грозев
Секретар др. к. п. Колю Димитров
Членове др. к. п. Богомил Гадев, др. к. п. Димитър Димитров, др. к. п. Георги Савов.

Накрая под звуците на акордеона се изви кръшно хоро, което продължи до късно през вечерта. Весели и доволни с вяра в утрешния ден, че завършвайки своята сурова но славна тригодишна моряшка служба ще допринесем и за изпълнението на днешния стопански план, — предсрочно завършване ж. п. линия Самуил—Силистра на която отиваме да работим. Ние записалите се бригадир обявяваме съревнувание на другарите от всички подразделения на Военно-морските сили,
К. П. Георги Савов

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА

Редакцията обръща внимание на читателите на вестник „НАРОДЕН ФЛОТ“, да изпращат дописки редовно в редакцията на вестника, из живота на моряците и войниците по частите, с което ще улеснят подреждането и навременното излизане на вестника.

Всеки военно-служещ в народния флот и влизащите в него подразделения трябва да сътрудничи на вестника.

ОТ РЕДАКЦИЯТА

АБОНИРАЙТЕ СЕ

За V годишнина на единственото у нас популярно научно-техническо списание

НАУКА И ИЗОБРЕТЕНИЯ

Годишен абонамент 450 лв. За групови записвания се прави отстъпка.

Суми изпращайте на пощ. чек. с/ка 10231.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: пощ. кутия 442, София

Телефон 2-65-68.

Физкултурно Д-во „БОТЕВ“ при Д. Н. В.

Интереса, който бе проявен към новото д-во „Ботев“ при ДНВ, от страна на гражданството и физкултурниците от града, както и от военно-служещите, иде да покаже колко назрела бе нуждата от една физкултурна организация във войската. От друга страна, този интерес показва, че нашето физкултурно д-во ще намери добър прием и широка подкрепа сред спортната публика при провеждане на своята всеобща физкултурна дейност.

Но това същевременно и задължава. От нашето д-во ще се изисква и много повече. До сега народната войска имаше свои физкултурни дружества. Военно-служещите членуваха и се състезаваха в най-различни спортни организации. Спортните постижения на войската не бяха широко известни на народа. От сега нататък, народната войска ще излиза пред нашия народ и ще показва, че тя знае и може да защитава достойно своята спортна чест. От сега нататък, спортните победи и поражения на „Ботев“ при ДНВ, ще бъдат наши, такива на родната войска, по специално на народния военно-морски флот.

Народното физкултурно д-во „Ботев“ при ДНВ, трябва да спечели сърцата и душите на варненската спортна публика и да си извоюва гордото име, което ще се носи по стапалона — тимът на моряците, тимът на флота.

В новото д-во ще членуват, военнотружещи и цивилни, на равни условия. Нека посрещнем с отворени сърца тия цивилни другари физкултурници и дружно работим. Ние има какво да се поучим от тях. Те имат дългогодишен спортен опит, д-вото им разполага с добри физкултурни кадри. От нас зависи как ще стигнем да ги използваме за подигане на още по високо ниво физкултурата сред войската.

Можем с пълна увереност да се надяваме, че „Ботев“ при ДНВ с чест ще изпълни тия задачи.

Капит. Бахнов.

Вихър Морски

Белокрили презморски бродници

Първият черноморски ветроходен поход.

Когато варненската съюзна организация в своята годишна дейност планира обхождане на нашето крайбрежие с ветроходни лодки, тя беше си дала точна сметка за своите възможности. Една дузина спортни яхти и два пъти по толкова яхтман, някои от които образцови представители на ветроходното изкуство, бяха опората и надеждата на едно смело и голямо ветроходно начинание.

Но да се мисли, че само наличието на лодки и лодководачи е достатъчна предпоставка за осъществяване на мероприятията от национален мащаб, какъвто представлява един черноморски ветроходен поход, е голяма заблуда и грешка.

Отдавнашна идея и съкровена мечта на нашите спортисти, Черноморският ветроходен поход бе възможен, независимо от обучените ветроходци и техничните яхти, само благодарение на Отечествония фронт и Народния съюз за спорт и техника.

Варненските спортни яхти Звезда, Комета, Вира, Физкултурник, Зеница, Викинг, Неала — грижливо съхрани и готови за дълго презморско странстване ведно с лодководачите и обслужата, между които три девойки, чакаха сигнала за тръгване.

За пръв път в историята на нашето физкултурно движение, което значи — в нашата история изобито, седем спортни ветроходци с двадесет народни синове и дъщери, от името на едно народно

сдружение тръгнаха на походно плаване по българското черноморско крайбрежие.

Влизайки в откритата борба с водната стихия и всички известни и неизвестни пречки на едно дълготрайно плаване, тези сърцати люде не гонеха суетна слава, нито пък бяха блазни от примамката на необикновени приключения: те разрешат задачи...

Те щеха да поставят началото на Черноморски ветроходен поход наред със станалия обичаен гребен поход.

Те трябваше да направят добра пропаганда на ветроходния спорт, който у нас е на твърде ниско стъпало.

Предстоеше им да подложат на проверка качествата на ветроходите и на изпитание кадрите от Варна, — поради невявяне участието от другаре — доколко варненските ветроходци са не само признати пионери на спортното ветроходство в страната, но и отлични образци на активизиране на нашата младеж в сектора на ветроходството.

Те се впушаха с героичен устрем в красиво и опасно дело, за да изтъкнат широките възможности на НССТ като застъпник и строител на волния спорт влюбената ни Република...

В деннонощна дружба с вихрите, с белокрилите свои ветроходи, те плаваха с нестирени и неотслабващи пориви — с пълни ветрила, напред и все напред.

Със смели сърца и железни воли, с любов към водната стихия и отлично познаване мореходното изкуство под ветрила, вълнодушевени от жертвоготовна преданост към народа и Родината, те се впуснаха в борба, покориха морето, което престана да бъде за тях тайнствено и страшно, и — победиха!

Тяхното плаване се включи във времето от 18 юли до 2 август, 1948 година, като бяха покрити над 150 мили, с посещения на почти всички селища по родното Черноморие.

Ветроходците трябваше да справят с различни по сила и посока ветрове и с вълнения от всякакво естество.

Различните размери и нееднакви мореходни и бързоходни качества на тяхните лодки не им попречиха да плават наедно.

Разумната предупредителност и студена пресметливост на дисциплинирания работник щастливо се допълваше от съкровищния моряшки опит на физкултурника.

Другарско съработване, дух на единовислие и еднодействие, както и фанатична привързаност към делото на ветроходното спортване, правеха от походниците морски труженици от добра класа.

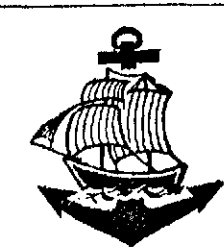
Чисто моряшките и трудови добродетели у тях се проявяваха с двойна сила, поради твърдото им съзнание, че трябва да представят достойно своя НССТ, че към тях са обръщати погледите на патриотичните им другари от отечествената земя.

Ето защо, радваха ги слънчевите дни, сините води на благосклонното море и приветливите негодувания под ветрила, докато задушевени от жертвоготовна преданост към народа и Родината, те се впуснаха в борба, покориха морето, което престана да бъде за тях тайнствено и страшно, и — победиха!

Те не изрекоха роптание ни веднаж, но многократно израдваха възторга на очарованите си сърца: възторг пред родното море, възторг пред народа, устрем да овладее и оплозотвори морето, под творческия лозунг „Към морето и Дунав, за напредък!“

Този народ ги бе изпратил да плават с малки лодки и с висок патриотичен дух, този народ ги поздравяваше и възхваляваше за постижението им с историческа стойност.

Благопожеланието „На добър път, смели ветроходци!“ звучеше в слуха им като борчески призив, а сърдечното приветствие „Добре дошли, другари ветроходци!“ те приемаха като скъп дар от прескъпи верни другари.

На работа за масовото покриване нормите за значката Г. Т. О.

Да живее физкултурното движение в нашата страна — залог за здрава младеж, войска и народ!

Най-малкото, което трябва да се знае за Комплекса Г. Т. О.

Републиканския физкултурен комплекс има три степени:

а) „БГТО“ — за младежи и девойки от 16 до 17 навършени години.

б) „ГТО“ I-ва степен — за мъже и жени от 17 години нагоре, разпределени на групи във връзка с възрастта им.

в) „ГТО“ II-ра степен — за мъже и жени също от 17 години нагоре които са в състояние да дадат по-добри постижения.

В комплекса има задължителни дисциплини по избор. Задължителните дисциплини са 9 и не могат да се заместят с други дисциплини, освен когато ВКФС определи това с заповед. Не могат да се заменят и състезанията на дълго бягане със ски, с тия по гребане, колоездене и езда, освен в ония райони, които са определени за безснежни.

Дисциплините по избор за „БГТО“ са разпределени в 3 групи, а „ГТО“ I и „ГТО“ II степен — в 4 групи. Кандидатите трябва да си изберат от група по една дисциплина. За всички дисциплини са определени норми, които са дадени в таблицата на комплекса за всяка степен по-отделно. Нормите са съобразени с възрастта на кандидата. Кандидат, който постигне нормите на всички дисциплини за дадена степен, получава съответната значка. Към значката се издават и карти, с които се доказва правото на носенето им.

Вземането на нормите може да става в състезания, специално уредени за това, или в състезания за ученически, студентски, бригадирски, войскови, милиционерски, дружествени и др. както и от всички официални състезания.

До състезанията за спечелването на значката се допускат всички граждани (моряци) независимо от това дали са организирани физкултурници или не, но които предварително са записани за кандидати за значката „ГТО“.

Всеки, който желае да се запише за кандидат за значката „ГТО“ трябва преди всичко да се подложи на медицински преглед, което се доказва с медицинска бележка. Прегледа може да бъде направен от всеки лекар.

Записването за значката става в физкултурните д-ва, в физкултурните колективи при д-вата на СНМ и от физкултурните комитети в частите.

Състезанията за значката „ГТО“ се провеждат от изпитни комисии отделни за всяка дисциплина. Всички организации и институти, които организират състезания за значката, могат сами да си съставят изпитни комисии от своите кадри. Всички комисии, обаче, трябва да бъдат одобрени предварително.

Нормите за дадена степен трябва да се постигнат в срок от две години, които започват да текат от първото състезание. Редът за постигане нормите за различните дисциплини, не е определен. Това става по желание на кандидата.

Всеки кандидат има право да се явява на състезанията неопределено число пъти, докато постигне нормите по една дисциплина. В едно състезание, обаче, той може да се яви само един път през деня. Ако кандидата не може да вземе всички норми в определения двегодишен срок анулират му се ония норми, които е успял да постигне. Той трябва отново да се запише кандидат за значката „ГТО“, да се яви на медицински преглед и да започне нови състезания за постигане на нормите.

До изпита за значката „ГТО“ II степен се допускат само ония кандидати, които са взели всички норми за значката „ГТО“ I степен. Ако, обаче при състезанията за значката „ГТО“ I степен някой кандидат постигне резултат, който покрива нормите за значката „ГТО“ II степен, постиженията му се зачитат и за двете степени.

Физкултурното движение в народната войска

Вземане нормите за значката Г. Т. О.

При народната власт на ОФ., нашето физкултурно движение получи всички условия за своето разрастване и бързо развитие напред.

В народната казарма физическата подготовка бе оценена добре от нашите най-големи командири, в резултат на което днес ние можем да се похвалим с известни постижения.

Все още, обаче, за някой, физическата подготовка е празна работа, или средство за убиване на времето.

И днес, когато за времето от 15. IX до 15. X се провежда агитационен месец във връзка с вземане нормите за значката ГТО, такива разбирания са не само вредни, но и трябва да се ликвидират в най-кратко време.

Недопустимо е в обстановката на четиригодишния упорит труд на нашите спортни дейатели и зав. физ. подготовката от частите офицери, да се отменя спортния полуден от някой командири, или да се използва часа по физическа подготовка за посене на дърва, домакинска работа, почистване кораба и др.

Нека всеки спортен деятел и отговорник в дадената част, се запита дали е достатъчно това което е направил и дали не би могъл при малко повече желание и усилие да направи много повече. Много малко са поделенията в които са покрити норми за вземане значката ГТО.

Нека отчитайки слабостите и грешките си, се запретнем и догоним изгубеното време, като организираме всички военни чинове от нашите поделения и нечакайки само неделята, да вземем масово до края на месеца всички възможни норми за значката ГТО.

Комплекса съобразно възрастта на желаещите се разпределя в три групи:

1) Б. Г. Т. О. — бди готов за труд и отбрана — за юноши до 17 навършени години.

2) Г. Т. О. — готов за труд и отбрана I и II степени.

А) за мъже: от 17 до 30 навършени години. от 30 до 40 навършени години. от 40 навършени години нагоре.

Б) за жени: от 17 до 25 навършени години. от 25 до 33 навършени години. от 33 навършени години нагоре.

В първия дял влизат всички практически и теоритически дисциплини, които са задължителни за всички желаещи полагащи нормите, до като във втория дял са включени такива дисциплини, които могат да се избират доброволно.

Задължителните дисциплини са следните:

1) Обществено значение, организации и задачи на физкултурното движение в Народната република България.

2) Здравеопазване и първа помощ.

3) Трудова дейност — 8 дни.

4) Основна гимнастика.

5) Атлетика.

6) Плуване — 25 метра.

7) Ски — 6 км.

8) Туризм.

9) Спортна стрелба.

Забележка: — Там където няма условия и възможност за вземане нормата по ски — същата се заменя с гребане, и колоездене, или езда.

Упражненията по избор са следните:

1) Първа група — съдържа упражнения предимно за бързина бягане 100 м. — 14 сек., плуване 50, 100 за 2 мин. и 5 сек., кърки 500 м. за 1 мин. и 25 сек., колоездене 500 м. за 55 сек.

2) Втора група — съдържа упражнения предимно за ловкост и смелост; уредна гимнастика,

дълъг и висок скок, скок във вода, скок със ски, ски-спущания, стрелба, безмоторно летене, волтижировка).

3) Трета група — съдържа упражнения за сила (катерене по върлици или въжк, вдигане тежести, гръкоримска борба, хвърляне копие, хвърляне граната и опасната топка, мятане диск, тласкане гюле).

4) Четвърта група — съдържа упражнения предимно за издръжливост (бягане 3000 м., плуване — 200 м. — 5 мин., ски 12 км. — 1 ч. 45 мин., колоездене 30 км. — 1 ч. 40 мин., гребане единична лодка — 2 км. — 24 мин., язда — 15 км., спортни игри — футбол, баскетбол, волейбол).

Всички кандидати се допускат до изпит за комплекса само след медицински преглед и бележки от лекар.

До изпитанията за значката Г.Т.О. II степен се допускат само кандидати, които са придобили значката Г.Т.О. I ст. Ако през време на изпитанията за значката Г.Т.О. I ст., се постигнат и такива резултати, които отговарят на изпитанията за значката Г.Т.О. II ст. то последните се зачитат и за Г.Т.О. II ст.

На военнослужащите се признава: 1. Еднодневния туристически поход, ако същите са взели участие в редовните месечни походи извършвани от поделенията щом като надминават 25 км.

2. На всички офицери, подофицери и войници, след като вземат нормите по лека атлетика, трудова дейност, еднодневния поход им се зачита вземане на нормата по стрелба, без да полагат изпит.

3. На всички чинове, които са взели нормите по основна гимнастика от типа на сутринната гимнастика и катерене по въжк, се зачита строева подготовка — без да полагат изпит.

Най-големият срок в който трябва да се положат изискваните норми, са две години.

Значкистът — моряк или бреговак е длъжен да бъде пръв в строя; в боя, в производството, в училището и пр., да бъде бдителен и непримирим към враговете на нашата република и работи с жар и сърце за осъществяването на Социализма в нашата страна.

Освен това, всеки боец — значкист, се задължава да участва активно в физкултурното движение във войската и нашата страна, като подобрява всеотдайно си физическа, строева и бойна подготовка.

При всяко непристойно държание, уронящо престижа на боеца — значкист, стация се лишават да я носят.

На наказания подлежат и всички физкултурници бойци, които носят значката, а нямат право за това.

На работа другари, за масовото покриване нормите за значката Г. Т. О.!

На работа в чест на нашето ново и мощно физкултурно дружество при Дома на Народната войска — гр. Варна, Д-во „Ботев“!

Да живее физкултурното движение в нашата страна — залог за здрава младеж, войска и народ!

Да живеят първите значкисти от В. М. Сили!

Да живеят нашите народни командири!

Да живее нашия любим учител и Вожд др. Димитров.

Мичман I р. Йорданов.

Народното физкулт. д-во „Ботев“ при Дома на народн. войска

От 26 Септември т. г. във Варна, откри нов страници в спортния живот Народното физкултурно дружество „Ботев“ при Дома на Народната войска — за военнослужещи и граждани, образувано от преминаването на бившето физкултурно дружество Т.В.П. към народната ни войска. Ентузиазма, който се създаде както от страна на всички военнослужещи и чиновници от гарнизона, така и в цивилния сектор — е много голям.

Пред новото дружество стоят отговорни задачи от общественно и спортно-техническо значение. Днес, когато Правителството на Отечествения фронт и вдъхновителя на физкултурното движение др. Георги Димитров, полагат големи грижи за издигане физкултурния уroveň на народната войска, младежта, девойките и пр. управителния съвет на Ботевци с достатъчно съзнание по отговорния обществен дълг да издигне новото дружество до такава степен, че да служи на всички за пример: И действително началото му е за пример: Още в първата неделя от седмицата, дружеството отчита следните свои отличия:

1. Околийски първенец и носител на купата за мъже и жени по атлетика от състезанията проведени на 2 и 3 октомври.

2. Първенец и носител на купата от волейболния турнир на

2 и 3 с. м. проведен между Чехските летища работници, МСС и Народната войска.

3. ДИМИТРИЧКА ИЛИЕВА — Републикански шампион по гимнастика висш отдел жени.

4. На 3. Окт. общ физкултурен трудов ден на който се явиха 16 души, всички Ботевци начело с др. полковник ПАНГЕЛОВ.

5. Победители с 8:2 точки от боксовата среща с „Локомотив“ — Пловдив на З.Х.

6. До този момент, бойки се в съревнованието. Ботевци са записали най-много кандидати за значката ГТО с покрити най-много норми. Налага се с още по-голямо усърдие да продължим записването за да можем на 15 т. м. да бъдем отчетени като първенец по ГТО и по този начин спечелим съревнованието и наградите.

Футболния отбор на „Ботев“ ДНВ, който от 10 т. м. започна състезанията за първенство в националната дивизия.

На работа другари за създаването на работни връзки между войската и Народа в полето на физкултурното развитие!

Ст. М-в.